

พระราชกฤษฎีกา

ถอนการหวงห้ามที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ที่ป่าดอนโปลึง ตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี
จังหวัดสุพรรณบุรี
พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2486

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2486)

ชาติชาย ทัฬหอำภา

ปริที พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 30 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2486

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เห็นสมควรถอนการหวงห้ามที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งได้วางกั้นไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์พาหนะที่ป่าดอนโป่ง ตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ที่ดินทำประโยชน์ในการประกอบอาชีพ

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน พุทธศักราช 247๓ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาถอนการหวงห้ามที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินที่ป่าดอนโป่ง ตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี พุทธศักราช 248๘”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ถอนการหวงห้ามที่ดินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินที่ป่าดอนโป่ง ตำบลไผ่ขวาง อำเภอเมือง

7 ธันวาคม 2486 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 60 ตอนที่ 64

สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งได้หวงห้ามไว้ตามประกาศ
ของนายอำเภอท่าพี่เลี้ยง ลงวันที่ 20 มีนาคม พุทธศักราช
2471 เฉพาะหมายเลข 37

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี